

Savušun

SOROUR DARABI

Queerness bij kaarslicht

Lotte Bode
Gezien op 29 mei 2019
La Raffinerie
Kunstenfestivaldesarts

De Iraanse performer Sorour Darabi doet niet aan hokjesdenken. Lust en pijn, liefde en oorlog, seks en devotie, mannelijkheid en vrouwelijkheid lopen in zijn/haar lijf voortdurend in elkaar over. *Queerness, the Iranian way*.

30 MEI 2019

De Iraanse wetgeving verbiedt dans, maar *underground* bruist er een boeiende hedendaagse dansscène. Steeds meer dansers uit Iran veroveren de internationale podia. Darabi, die ondertussen in Parijs woont is er één van. H.zij is nu voor de tweede keer te gast op het Kunstenfestivaldesarts.

In die wereldwijde aandacht voor de jonge Iraanse garde schuilt het gevaar dat de artistieke waarde van hun werk tot politieke statements herleid wordt. Door te dansen doet Darabi echter meer dan enkel ingaan tegen die Iraanse censuur. Zijn voorstelling 'Savušun' onderzoekt de hybriditeit van onze identiteit en onze gevoelswereld.

Darabi laat zich niet in hokjes duwen. De performer pronkt met lange bakkebaarden, maar ook met gelakte nagels. H.zij is niet expliciet man of vrouw. Zo fluïde als zijn verschijning, is ook zijn dans. Kleine bewegingsaccenten worden herhaald en uitvergroot tot ze overgaan in de volgende. H.zij legt zijn handen in zijn nek voor een *slow* met zichzelf, die langzaam verglijdt in een wurggreep. Een trillende lip wordt stil geroep. Tekst wordt zang en zang wordt playback zonder muziek. Stilte wisselt zich af met een langzame, ritmische bons. Zijn lichaam is even soepel als de overgangen tussen plezier en pijn.

Darabi is misschien *queer,* maar niet *over the top*. Als h.zij zijn donkere cape afwerpt, staat hij daar in slechts een zwarte *skinny jeans*, met een soort bommengordel van witte kaarsen om de lenden. H.zij verdrinkt net niet in de grote, lege ruimte met enkel wat spots. In stilte poseert hij op onzichtbare hakken en trekt zijn ogen en mond in groteske expressies. Al liggend steekt h.zij de kaarsen één voor één aan en steekt ze in zijn mond.

Deze ceremonie is niet zedig, maar kinky. Terwijl het kaarsvet over Darabi's mond druipt, klinkt Lana Del Rey door de boxen: "Dear Lord, when I get to

heaven, please let me bring my man.” Als koningin van het rollenspel krijgt de zangeres een glansrol in dit afscheidsritueel. Wie we zijn, hoe we ons gedragen, wat ons gender is, maar ook rituelen: het is allemaal toneel. Dat Darabi zoals de titel van het lied *young and beautiful* is, staat buiten kijf.

“Chèr baba.” Met een schattig stemmetje leest de danser.es een brief aan zijn vader voor. Of is die voor zijn geliefde, zijn broer, of allemaal tegelijk? H.zij beschrijft een foto die waarschijnlijk na een aanval van het Iraakse leger genomen is. H.zij mist de kont van zijn *amant*, ook al heeft h.zij die nooit gezien. En hoe kunnen de Iraakse jongens vijanden zijn, ze zijn toch *hypersexy*? Zonder de oorlog te romantiseren verenigt h.zij geweld, liefde, oorlog en seks.

'Savušun' betekent rouw om de dood van Siyâvash. Dat is een figuur uit de Shahnameh, het nationale epos van het oud Perzië, en symboliseert de onschuld. We begrijpen de tekst van Darabi’s liederen niet, maar zijn grote ogen en speelse glimlach verleiden ons in zijn sensuele ritueel. De onschuld van een burger in oorlogstijden mengt zich met de ondeugendheid van een geile aanbidder. Op het podium kan je *performen* wie je wil zijn. Het is heerlijk als dat met de lieflijke eigenzinnigheid van Darabi gebeurt.